

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Buga Lorina,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mazîlo Aliona
împotriva Lorinei Buga cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, prin care
a fost respins apelul declarat de Buga Lorina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Hîncești (sediul Ialoveni) din 30 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016 Mazîlo Aliona, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva împotriva Lorinei Buga cu privire la încasarea sumei și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 04 aprilie 2014 între
Ciuvalschi Gheorghe în calitate de împrumutător și Buga Lorina în calitate de
împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut, prin care ultima a primit cu
titlu de împrumut suma de 2 500 euro.

În temeiul contractului de cesiune a creanței din 01 aprilie 2015 Ciuvalschi
Gheorghe a cesionat drepturile sale de împrumutător, ce rezultă din contractul
indicat mai sus, Alionei Ciubarca, ultima devenind creditor a lui Buga Lorina, fiind
preluate toate drepturile ce rezultă din contractul de împrumut din 04 aprilie 2014.

Menționează reclamanta că după preluarea drepturilor de creanță, a desfăcut
căsătoria cu fostul soț, iar după divorț a ales să poarte numele Mazîlo Aliona.

Astfel, conform pct. 4.1 al contractului de împrumut, Buga Lorina urma să
restituie împrumutul primit în termen de 3 luni din momentul obținerii și
înregistrării dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXXXX situat pe
adresa XXXXX.

Drept urmare, Buga Lorina nu a executat în termen obligațiile sale prin ce a încălcat prevederile art. 572 Cod civil, în conformitate cu care obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, prin ce i-a fost cauzat reclamantei prejudiciu material prin lipsirea de posibilitatea de a se folosi de mijloacele bănești împrumutate.

Mai indică că, a expediat în acest sens în adresa Lorinei Buga o pretenție care însă a fost ignorată de către aceasta.

Cere Mazîlo Aliona încasarea din contul Lorinei Buga în beneficul său a sumei de 2500 euro cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 08 august 2016 a fost dispus a aplica sechestru asupra bunurilor mobile și imobile care vor fi identificate de executorul judecătoresc, înregistrate cu drept de proprietate după Buga Lorina, în limita valorii acțiunii în sumă de 2 500 euro (f.d. 15).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 a fost respins recursul declarat de Buga Lorina, prin intermediul avocatului Morozov Sergiu și s-a menținut încheierea Judecătoriei Ialoveni din 08 august 2016 (f.d. 30-32).

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 30 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Mazîlo Aliona împotriva Lorinei Buga cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă integral, s-a încasat de la Buga Lorina în beneficiul Alionei Mazîlo împrumutul în mărime de 2 500 euro și suma de 1 697 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d. 78, 84-85).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de Buga Lorina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 30 mai 2017 (f.d. 110, 111-115).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 17 noiembrie 2017, Buga Lorina, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 30 mai 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Instanța de recurs constată că la 26 octombrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate din 04 octombrie 2017 (f.d. 116).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 17 noiembrie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2017, în termen.

În motivarea recursului Buga Lorina, a indicat că, consideră decizia instanței de apel, neîntemeiată deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a elucidat toate circumstanțele pricinii și a apreciat arbitrar probele prezentate.

Susține că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a considerat drept probă veridică contractul de împrumut

care de fapt este un acord cu privire la intenții, fără dovada faptului transmiterii banilor în temeiul acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 01 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Mazîlo Aliona nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Buga Lorina în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Buga Lorina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Buga Lorina, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat